

Република Србија
Привредни апелациони суд
5 Иж. 337/16
10.11.2016. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судија Ђорђа Јовановића, као председника већа и судије Биљане Суботић и судије Весне Тодоровић, као чланова већа, у правној ствари повериоца „АА“ о.д. из Београда, ул. Ресавска бр. 26а, које заступа адвокат Матић Милорад из Београда, ул. Ресавска бр. 26а, против извршног дужника „Piraeus bank“ а.д. из Новог Београда, ул. Милентија Поповића бр. 5б, ради новчаног потраживања, одлучујући о жалби извршног дужника изјављеној против решења Привредног суда у Београду 5 Ии. бр. 765/16 од 27.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба извршног дужника од 10.08.2016. године, обуставља се извршни поступак, па се решење Привредног суда у Београду 5 Ии. бр. 765/16 од 27.07.2016. године ПРЕИНАЧАВА И РЕШАВА:

ОДБИЈА СЕ предлог извршног повериоца „АА“ о.д. из Београда, а којим је тражио да суд дозволи извршење у односу на извршног дужника „Piraeus bank“ а.д. из Новог Београда, ради наплате новчаног потраживања у износу од 281.366,00 динара, као и трошкове извршења.

Образложење

Првостепеним решењем Привредног суда у Београду 5 Ии 765/16 од 27.07.2016. године усвојен је предлог за извршење извршног повериоца и дозвољено је извршење у корист извршног повериоца а на терет извршног дужника ради наплате новчаног потраживања у износу од 281.366,00 динара и то на новчаним средствима извршног дужника а које извршење ће се спровести преко јавног извршитеља ББ из Поменути решењем опредељени су и трошкови извршног поступка у корист повериоца у износу 13.700,00 динара.

Благовременом и дозвољеном жалбом, поднетом суду 10.08.2016. године, извршни дужник побија решење Привредног суда у Београду 5 Ии 765/16 од 27.07.2016. године и то на основу одредбе чл. 74. ст. 1. тач. 7. Закона о извршењу и обезбеђењу са предлогом да суд усвоји ову жалбу укине првостепено решење и

одбаци предлог за извршење или да обустави извршни поступак, преиначи првостепено решење о извршењу и одбије предлог за извршење. У жалби дужник истиче да сматра да није могло бити одређено извршење на потраживању, ако то потраживање није прешло на извршног повериоца. Извршни дужник није спорио да је у предмету Привредног суда у Београду П 12594/11 од 03.03.2012. године као након тога другостепеном одлуком Пж 4624/12 од 20.02.2013. године обавезан да тужиоцу, из поменуте извршне исправе, предузећу „М Рау“ исплати износ од 281.366,00 динара на име судских трошкова, као и да је то потраживање накнадно пренето на предузеће „Arminus“ д.о.о. Београд, а који је постао правни следбеник предузећа „М Рау“. Међутим наводи да је након тога извршни поверилац већ покренуо извршење по истим основу на основу идентичне документације када му је правоснажно и ИПБ веће, првостепеног суда, одбило приговор из тих разлога сматра да се договор не може производити правно дејство, па истиче приговор пресуђене ствари. Такође је истакао да је првобитни ималац потраживања предузеће „Arminus“ д.о.о. из Београда по овој извршној исправи, то своје потраживање пренело на предузеће „Ауторски центар Проналазаштво“ д.о.о. из Београда а који се као извршни поверилац против овде извршног дужника наплатио у поступку извршења које спроведено пред Привредним судом у Београду под бр. И 274/14.

Изјашњавајући се на наводе жалбе извршни поверилац исто је оспорио у целости позивајући се на одредбу чл. 65. Закона о извршењу и обезбеђењу, а који прописује да се у сваком случају извршни поступак може обуставити ако поверилац повуче свој предлог за извршење, што га не спречава да га поново поднесе, те да нема услова за примену правила пресуђене ствари. Навео је да се поменути приговор може примењивати само у ситуацији када је решење о извршењу спроведено, а што поверилац оспорава. Такође истиче да извршни поверилац уз предлог за извршење доставио доказ да је извршни дужник 28.02.2013. године примио обавештење од свог бившег повериоца предузећа „Arminus“ д.о.о. да је закључио Уговор о приступању потраживања са овде извршним повериоцем, из тих разлога извршни дужник није имао обавезу да плаћање изврши било ком лицу на кога је пренето потраживање након времена кад је обавештен о преносу потраживање пренето на извршног повериоца, позивајући се на одредбу чл. 438. Закона о облигационим односима. Предложио да суд одбије жалбу као неосновану.

Поступајући на основу одредбе чл. 82. ст. 1. Закона о извршењу и обезбеђењу испитујући правилност побијаног решења на основу одредбе чл. 84. истог закона, а имајући у виду сходну примену одредби чл. 402. и чл. 386. Закона о парничном поступку, а све у вези са одредбом чл. 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, Привредни апелациони суд је нашао да је жалба извршног дужника основана.

Према стању у списима произлази да је поверилац поднео предлог за извршење на извршне исправе, ради наплате новчаног потраживања у износу од 281.366,00 динара и да је уз предлог доставио извршну исправу, пресуду Привредног суда у Београду 8 П 12594/11 снабдевену потврдом о правоснажности и извршности, а све уз другостепену одлуку Пж 4624/12 од 12.12.2013. године. Уз поменути извршну исправу поверилац је доставио и решење Агенције за привредне регистре бр. 83090/12 од 20.06.2012. године као и Уговор о уступању потраживања закључен између привредног друштва „Arminus“ д.о.о. из Београда

и овде извршног повериоца „АА“ о.д. из Београда а којим је уступилац на о пријемника, овде извршног повериоца пренео потраживање које има на основу првостепене пресуде Привредног суда у Београду П 12594/11 од 30.03.2012. године, а која се састоји из трошкова парничног поступка у износу од 1.943.632,96 динара. Извршни поверилац у овој правној ствари, обзиром да је тужилац из извршне исправе, „М Рау“ д.о.о. из Београда, припојен предузећу „Arminus“ д.о.о. из Београда, те обзиром на закључени Уговор о уступању потраживања са овде извршним повериоцем „АА“ од, а којим је примило потраживање по поменутој извршној исправи од предузећа „Arminus“ д.о.о. устао је са предлогом да суд одреди предложено извршење. Првостепени суд поступајући по наведеном предлогу и одредио предложено извршење и доноси о томе решење Ии 765/16 од 27.07.2016. године.

Доношењем првостепеног решења суд је учинио битну повреду одредаба парничног поступка прописану чл. 74. Закона о извршењу и обезбеђењу став 1 тачка 7, обзиром да по мишљењу другостепеног суда у овој конкретној ситуацији потраживање из наведене извршна исправа није прешло на извршног повериоца одређеног у предлогу за извршење.

Одредба члана 5 Закона о извршењу и обезбеђењу прописује да при одлучивању о предлогу за извршење суд и јавни извршитељ везани су извршном исправом.

Одредбом чл. 48. ст. 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано да се извршни поступак води на предлог и у корист лица које као извршни поверилац није означен у извршној веродостојној исправи, ако јавном, или по закону овереном исправом докаже да је потраживање за извршне исправе или веродостојне исправе прешло на њега, а ко такав доказ није могућ ако прелаз потраживања докаже правоснажном или коначном одлуком донетом у парничном стечајном или управном поступку. Из наведене одредбе произлази да су извршни поступак води и одређује на предлог у корист лица које као извршни поверилац није означен у извршној исправи само у случају преласка потраживања. Ово стога што једно од основних начела у извршном поступку, прокламовано самим Законом о извршењу и обезбеђењу, начело формалног легалитета, подразумева да суд, у случају извршења на основу извршне исправе, а којом извршном исправом је везан, по правилу одређује извршење на предлог оног лица које у извршној исправи означено као извршни поверилац. Одступања од овог начела су ретка и строго прописана законом између осталог одредбом чл. 48. Закона о извршењу и обезбеђењу. То одступање прописаном и цитираном одредбом је могуће једино у ситуацији када дође до прелазна потраживања са повериоца из извршне исправе на извршног повериоца у предлогу, а под условом да докаже да је до прелазна потраживања дошло на основу јавне по закону оверене исправе или уколико то није могуће ако докаже, да је до преласка потраживања дошло правоснажном и коначном одлуком донетом у парничном стечајном или управном поступку. Дакле имајући у виду да је реч о одступању од начела формалног легалитета, а имајући у виду и ранија решења из претходних закона који су у својим одредбама садржали и пренос и прелаз потраживања, по оцени другостепеног суда одредба чл. 48. се мора тумачити тачно онако како гласи те до промене извршног повериоца означеног у извршној исправи и оног означеног у предлогу може доћи искључиво прелазом, а не и преносом потраживања.

Из наведених разлога по мишљењу другостепеног суда, одлучујући у оквиру овлашћења прописаним чл. 78. Закона о извршењу и обезбеђењу, а имајући у виду одредбу чл. 79. и 80. Закона о извршењу и обезбеђењу, првостепени суд је из наведених разлога нашао да је жалба извршног дужника основана те преиначио првостепено решење о извршењу и одбио предлог за извршење.

БС/ЦМ

Председник већа – судија
Ђорђе Јовановић, с. р.

За тачност отправка,